

תדרוך

חובה לראות

תל-אביב: בגלל המלחמה היה, פלה הכובש, קפה בנרד, ארבע הרפתקות של רום ומירא בל, מי הפליל את רונר רביט? הדיקטטור הנודל. מיכתב מאשה אלמונית, רטרופסקטיבה - פייר פאולו פאזוליני.

היפה: מי הפליל את רונר רביט?

ירושלים: שדות החיפה הארומים, פלה הכובש, ארבע הרפתקות של רום ומיראבל. מי הפליל את רונר רביט? הדיקטטור הנודל.

תל-אביב:

הדיקטטור הגדול

סירטי קולנוע בטלוויזיה

דוקטור ננו (ערב יום-העצמאות, יום שלישי, 9 במאי, 24.00) - גיימס בונד בראשונה בטלוויזיה הישראלית. שון קונרי בהתמודדות הראשונה, ויש אומרים המוצלחת שלו, עם דמות הסוכן החשאי הבריטי המפורסם מכולם. היום זה כבר יותר מסרט, זה אתר היסטורי. העלילה מתרחשת בקאריביים, וארסולה אנדרס יוצאת מן הים כמו

נוס של מכון שימשון. (שנת הפקה: 1962)
* * * נולדה לתיהו (יום-העצמאות, יום רביעי, 10 במאי, 14.00) - שמאלץ לכל המישפחה. להיט קופתי על יתומה מיסכנה, ההופכת לברבור מושלם הרוכב על סוסים.

טאטוס אוניל על הגבול שבין קאריירה של ילדת-פלא לבוגרת בנימלאות. אבל את ההגנה נובב רוב הזמן אלברט סאלמי, בחופשה משייקספיר והבימאי בריאן מורבס, שמעניק לרעייתו, נאנט ניומן, אחד התפקידים הראשיים. (שנת הפקה: 1978)

* * * האחים קאראמזוב (יום שישי, 12 במאי, 22.30) - עיבוד שלא יספק את מעריציו של דוסטויבסקי, אבל שייך לעיבודים הסמנטיים היותר-מוצלחים של הוליווד. יול ברינר הוא האח הבכור. מריה של יובאה מאירופה להיות גרושקה. אבל את ההגנה נובב רוב הזמן אלברט סאלמי, המגלם את האח המזמר, סמרדיאקוב. בימאי: ריצ'ארד ברוקס (1958)

* * * אנג'י ורה (יום רביעי, 17 במאי, 22.05) - סיפורה של נערה יתומה בתום מלחמת-העולם השנייה, בהונגריה הנכנעת לסטאליניזם המשתלט עליה. מרגש וממכר גם יחד. ממיטב הסרטים ההונגריים. חבל שלא ניתן מאז לחזות שוב בוורוניקה מאג המקסימה.

(פאר, מוצג גם בירושלים) - הדימיון בין ספר יהודי לצורך גרמני מציא כמה מצבים אבי סורדיים.

רוג'ר רביט? (חן, מוצג גם בחיפה וברושלים) - כל יצורי הוליווד המצויירים החררו משלוויה, כדי לשרת את המותחן המר-גים את החלום האמריקאי הקולי-נועי שלשלמותו. אין חיץ בין מציר את לדימיון, ויצור מצוייר אינו ממש פחות מיצור חי. כוב הוסק קינס אדיר בהתחשב בעובדה שהצטלם בריאלוגים עם מסך כחול, כוב זמקוס הנהנה מגיכוי מלא של שפילברג וממיקצוענות עלאית של צוות מאירים מפלא, שזכאי גם וכאי לאוסקר שקיבל.

*** דג ושמו זנדה (מי"ל, תל-אביב, מוצג גם בירד) שלים ובחיפה, אנג'ליה) - אחד הדגים הנדירים באקוואריום הקולי-נועי. ג'ון (מלון פולטי, מונטי פייטון) קליז כתב תסריט והיננס את דמויותיו כך שכל רגע הוא בירור, שניגות, רומנטיקה ועוקץ. צוות מיקצועי לא מפגר אחריו: ג'יימילי קרטיס מתגלה כקומי-קאית אירוטית, מייקל פאלין כגמבי גמן תמים וקווין קליין כמאהב המפסידן (אוסקר מישהנה).

*** פלה הכובש (מר) טיאון, דנמרק) - עובר-אדמה

*** ארבע הרפתקות של רנט ומיראבל (לב, מוצג גם

לואי ז'ורדן וג'ון פונטיין: פנינה אמיתית

מסירות טוטאלית

מיכתב מאשה אלמונית (תכנת, תל-אביב, ארצות-הברית) - וינה 1900. פסנתרן הולל חוזר בשעה מאוחרת לביתו, ומוצא מיכתב שאשה אלמונית השאירה בידי השרת. במחך כך הלילה הקצר שלפניו - כי עם הנץ השחר צפוי לו דו-קרב שאולי ישים קץ לחייו - הוא קורא את המיכתב והצופים חוזים בתוכנו.

זה וידויה של אשה שאהבה את המוסיקאי בכל נימי נפשה מן הרגע שבו ראתה אותו ברא-שונה, בגיל 16. במשך כל השנים שחלפו מאז, בילתה עמו ליל-אהבים אחד, שכתוצאה ממנו נולד לה בן, ואחר כך השלימה עם העובדה שנעלם ללא שוב. אהבתה מילאה אותה על גדותיה, למען אהבה זו הקריבה כל מה שהיה לה, כולל החיים עצמם.

לכאורה, סיפור לעיתוני-נשים. אך לא כך הוא נראה, ובוודאי לא כך הוא מתקבל על המסך, תחת שרביטו של מאכס אופולס. האימוק, העידון, תנועות-המצלמה המושלמות

המדברות לא פחות מן השחקנים, הרמזיה, הבאה במקום אמירה - כל אלה הופכים הפקה הוליוודית שניגרתית-לכאורה מ-1948, לאחד הסרטים המופלאים שידע הקולנוע. ההסברים הארוכים על משמעות של תנו"עות-המצלמה הארוכות מסביב לתדרלה בלינץ או זוויות-הצלום המיוחדות, כל אלה לא הצליחו עדיין להרוס את קסם אמנותו של אומולס. אפילו ג'ון פונטיין נראית כאילו השראה מיוחדת ירדה עליה. מומלץ בחום.

ריטה: פלורה התמימה לא מבינה

גן נעול

אלף הנשים של נפתלי סימנטוב (לב, תל-אביב, ישראל) - מיכל בת-אדם נטלה על עצמה משימה קשה, כאשר החליטה לעבד את סיפור של דן כניה-סרי. הוא מתר-חש בירושלים שלפני מלחמת-העולם.

נפתלי סימנטוב הוא סוחר-סידקית, שקבר כבר שתי נשים. שדכן מנסה לשכנע אותו לנסות בשלישית. תחילה הוא מסרב, אבל לבסוף הוא מתרצה לקחת את מלורה התמימה, שאין לה כל מושג מה הם חיי אישות. מאחר שהוא עצמו סובל משפיכה מוקדמת, הנישואין נידונו לכליה בכל מיקרה. סימנטוב אינו מעז ללחוץ על אשתו החדשה, והיא נפחדת ואינה מבינה מה עליה לעשות. עד שיום אחד, היא הולכת לקנות בד לשימלה, והסוחר מנצל את התמימותה וגוזל את בתוליה.

לטובת מי שלא מכיר את הסיפור, לא יסופר כאן ההמשך. מה שכן ייאמר הוא כי גם התס-ריט וגם הבימוי חוטאים באיפוק-יתר. כל כך מנסים לשמור על חומרת הסיגנון, שהמרכיבים

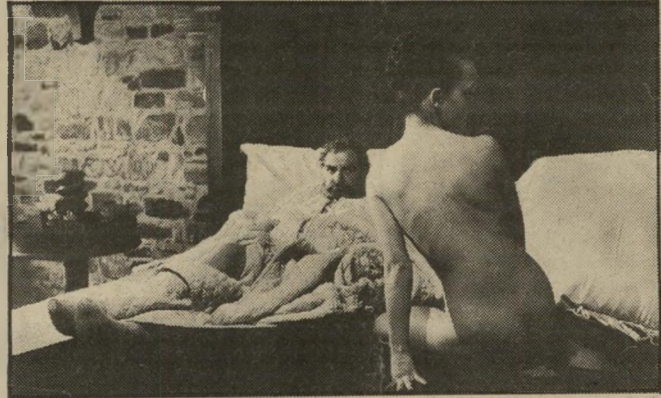
של העלילה נותרים פשוט שתומים. יש בסרט די נתונים, כדי שיתפתח לכל מיני כיוונים, החל מהצהרה פמניסטיית ועד לאפיוזדה אתנוגרא-פית על חברה פרימיטיבית, אבל כל זה נשאר בגדר פוטנציאל. העלילה קפואה במקומה, וכך גם הדמויות, שמן הרגע שנקבע אופיין, לא קור-רה להן עוד מאומה. ריטה ויוסי מולק, בתפקידים הראשיים, הולמים להפליא את הדמויות, ויש להם נוכחות משכנעת. חבל שאין מניחים להם להפעילה.

שוודי ובנו נמלטים ממולדתם העניה, במאה הקודמת, ומחפשים עתיר ורוד יותר כדנמרק השכנה. קדרות החיים מוארת בחום האנושי של הרמויות ובאהבה שיש לבימאי בילי אוגוסט אליהן. עם מאכס פון סירוב (אוסקר הסרט הור).

*** יחסים מפורכנים (רביחן, מוצג גם בירושלים ובי חיפה) - שחיתות וניוון של האצולה הצרפתית המשתעשעת במישחקי-כוח על חשבון החלשים.

הישן, בית מיפעל-הפיס, אבל כראי לעשות כל מאמץ לעקוב אחריו, ואפילו מדי ערב בערב. זאת כאמת רטרופסקטיבה, הכו"ללת כל מה שעשה פאזוליני, ולא אחד מאותם הקישקושים שמציגים בדרך כלל בסנימטקים תחת השם רטרופסקטיבה. כל מי שרואה עצמו כאוהב קולנוע, חייב להיות שם.

פאזוליני היה אחד ויחיד ברורו, שילוב מופלא של משורר, בימאי, צייר וסופר, שהיכה בתדרמה את

יו גרפיית בסרט "סיפורי קנטרבריי" קולנוע של שירה

גלן קלון, שכמעט זכתה כאוסקר, ג'ון מלקוביץ ומישל פיפר הם כולם בסרר, אבל הדקורציה משכי נעת יותר מהם, והיא אכן קיבלה אוסקר.

*** סלאם בימביי (פריז, תל-אביב, אימפריה ירושלים, הודו) - סיפורו של קרישנה, נער שגור רש מכפר עני, ההולך העירה להח-זיר לעצמו כסף אבוד ולומר את האמת העגומה של החיים בארצו. סרטי-מחאה של הבימאית מירה נאיר, הודית שהיה לה מזל ללמוד בהארווארד.

הקרנות מיוחדות

*** רטרופסקטיבה: פייר-פאולו פאזוליני - קול-נרע של שירה. מה שנועד לה-יות אירו-הפתחה של סינמטק תל-אביב בכניינו החדש, מוצג עדיין מטעמים טכניים במישכן

עדנה פיינרו